

[Jensen-Brobj.]

cippet i dette Lovforslag, at Staten skal skaffe Kapital til Udlaan, men der er mange Enkeltheder i dette Forslag, som vi ikke kan tiltræde, og som vi senere under Udvalgsbehandlingen vil tillade os at stille Ændringsforslag til, og Behandlingen af disse Ændringsforslag kan blive afgørende for vor Stilling til Lovforslagets endelige Vedtagelse.

Jeg skal nu prøve paa at gennemgaa nogle af de enkelte Paragraffer og nævne enkelte af de Ting, som vi ikke er helt tilfredse med — og ogsaa nogle af de Ting, vi er helt utilfredse med.

Om § 1 skal jeg ikke sige meget. Jeg mener kun, at hvis Indenrigsministeren skal have Ret til at overføre fra det ene Aar til det andet Beløb, som ikke bliver brugt, saa maa det være med Rigsdagens Finansudvalgs Sanktion, at disse Beløb overføres. Ellers kommer vi ind paa et nyt Princip, som efter min Mening ikke er heldigt.

Ifølge § 2 faar jo København, Frederiksberg og Gentofte 5½ Mill. Kr. og det øvrige Land altsaa kun 4½ Mill. Kr. Jeg ser saare vel, at der er foreslaaet en Bemyndigelse for Indenrigsministeren til at ændre i dette Tildelingsforhold. Hvis det viser sig, at der bliver Brug for flere Penge ude paa Landet, end der er tiltænkt det, kan han overføre dertil, og det er jeg meget godt tilfreds med, fordi jeg synes, man har forfordelt Provinsbyerne og Landet lidt.

Endvidere staar der i § 2, at en passende Del af Lejlighederne skal være for børnerige Familier. Jeg vil gerne spørge Indenrigsministeren: Hvad er en passende Del af Lejlighederne? Hvor stor en Procentdel regner man for at være passende? Endelig staar der i § 2, at det skal paases, at Lejlighederne er forsynet med almindelige moderne Bekvemmeligheder. Ja, det er meget rart at have moderne Bekvemmeligheder i Lejlighederne, men det forhøjer jo Byggesummen ikke saa lidt. Man kan vel sige, det er dyrt, men dejligt. Jeg vil henstille til den højtærede Indenrigsminister, at dette „skal“ ikke bliver alt for kategorisk gennemført. Jeg haaber, at det ikke er en absolut Betingelse, der stilles.

I § 3 siges der, at man ogsaa kan tage med ind under Anskaffelsessummen det, det koster at opføre Vuggestue, Legestue, Fritidshjem eller Børnehave, og at man endvidere kan tage med: fælles Indretninger som Centralvaskeri og fælles Badeindretninger. Jeg er glad for, at dette er kommet med. Jeg tror, at der kan spares en Del

ved, at man i større Boligkomplekser tager disse Ting med ind i Anskaffelsessummen. Det bliver langt billigere, hvis man laver noget fælles for en hel Del af Lejlighederne, end hvis man skal anskaffe disse Ting i hver enkelt Lejlighed. Ja, Børnehave kan man selvfølgelig ikke anskaffe i hver enkelt Lejlighed, men at de bliver lavet udenfor paa en Plads, der er egnet dertil, kan vi kun være tilfredse med.

Stk. 4 i § 3 indeholder en Bestemmelse om, at Kommunerne skal være berettigede til at betale Indskud for de børnerige Familier. Jeg vil gerne sige med Hensyn til dette Punkt, at jeg synes, det er forkert at bebyrde Kommunerne med noget i den Retning. Hvis der skal betaales et saadant Indskud, synes jeg, at det maatte være Staten, der hjalp til, og at man ikke her skal lægge Byrder over paa Kommunerne.

Endelig har man i § 4 Bestemmelser om Indenrigsministerens Kontrol med Boligforeninger, og de Bemyndigelser, der her er givet Indenrigsministeren, gaar jo igen i en hel Del af de øvrige Paragraffer. Der er i Virkeligheden i dette Forslag givet Indenrigsministeren en meget stor Magt, en meget stor Bemyndigelse med Hensyn til at føre Loven ud i Praksis. Nu er det ikke saadan, at jeg mener, at Indenrigsministeren ikke er egnet til at føre en saadan Lov ud i Praksis, men der er ikke i Forslaget sagt saa farlig meget om en hel Del af denne Administration og en hel Del af de Regler, som vil blive udstedt i ministerielle Cirkulærer, og her synes jeg, man maa være noget betænkelig. Vi vil gerne i Udvalgene have en lille Smule at vide om, hvordan disse Cirkulærer kommer til at se ud. Man er jo under denne Regering mere og mere kommet ind paa, at det gør ikke saa meget, hvad der staar i Lovene, det har næsten mere Betydning, hvad der staar i de ministerielle Cirkulærer. Det er i Virkeligheden dem, man administrerer Lovene efter. Jeg kunde som sagt, godt ønske, at man i Udvalget fik nærmere Rede paa det, og at Ministeren ogsaa her kom med et Udkast til de Cirkulærer, hvorefter han vil administrere Loven.

§ 5 angaar Laan til Parcel- og Rækkehuse. Her synes jeg, man har været lidt karrig over for Landkommunerne og Købstædernes Landdistrikter. Jeg vil gerne her have Lov til at sige, at navnlig naar der skal opføres Boliger til børnerige Familier, skal man ikke opføre dem som store Huskarreer inde i Byerne, efter mit Skøn i hvert Tilfælde. Man skal langt hellere opføre saadanne Lejligheder ude i Byens Udkant eller uden for Byens Grænse. Der kan man